Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Kirke-Sange til Kronings-Dagen den 28de Juni 1840

Citation: Grundtvig, N. F. S.: ”Kirke-Sange til Kronings-Dagen den 28de Juni 1840”, i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1840_667-txt-root/facsimile.pdf (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at krediterе ophavsmanden.

Læs CC0-erklæringen

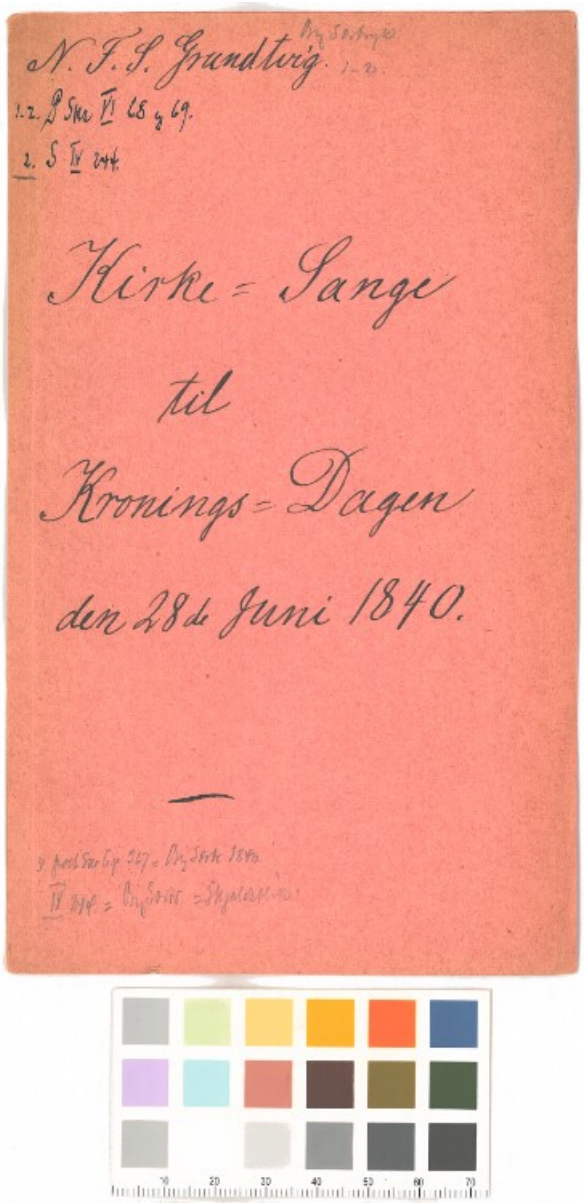
N. F. S. Grundtvig.
Kirke = Sange
til
Kronings = Dagen
den 28de Juni 1840.

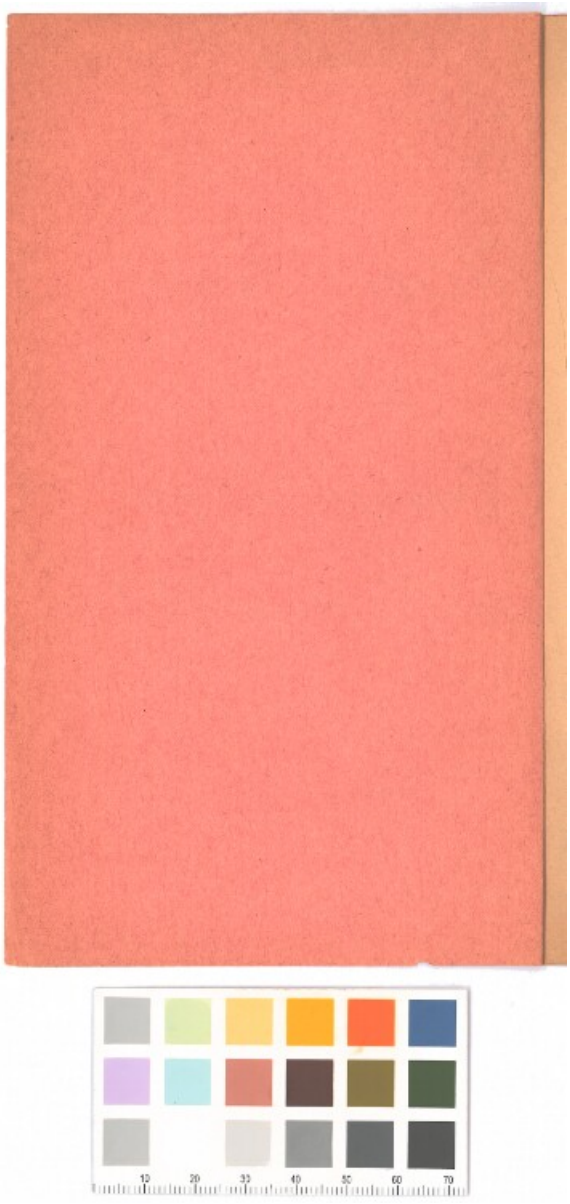

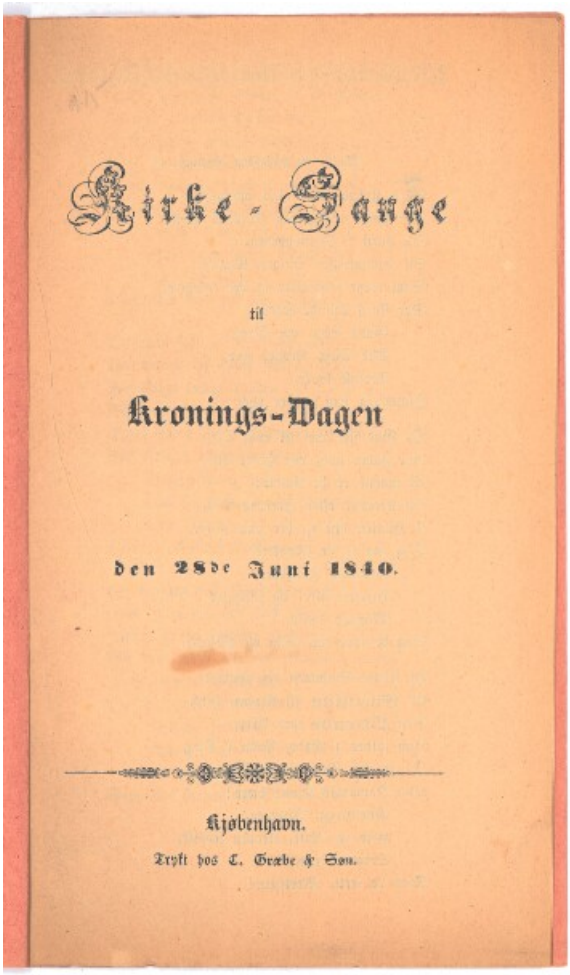

Kirke-Sange

til

Kronings-Dagen

den 28de Juni 1840.

Kjøbenhavn.

Trykt hos C. Græbe & Søn.

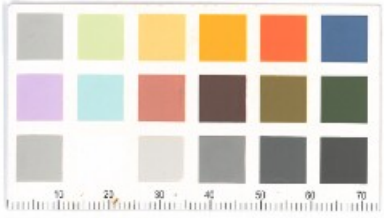

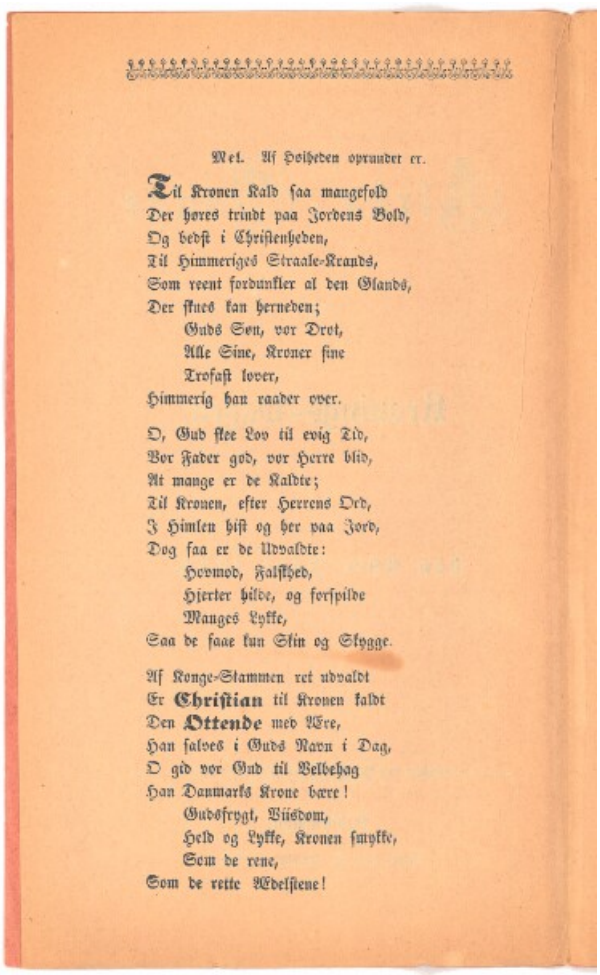

Mel. Af Høiheden oprunder er.

Til Kronen Kald saa mangefold
Der høres trindt paa Jordens Bold,
Og bedst i Christenheden,
Til Himmeriges Straale-Krands,
Som reent fordunkler al den Glands,
Der skues kan herneden;
Guds Søn, vor Drot,
Alle Sine, Kroner fine
Trofast lover,
Himmerig han raader over.

O, Gud skee Lov til evig Tid,
Vor Fader god, vor Herre blid,
At mange er de Kaldte;
Til Kronen, efter Herrens Ord,
I Himlen hist og her paa Jord,
Dog faa er de Udvalgte:
Hovmod, Falskhed,
Hjerter hilde, og forspilde
Manges Lykke,
Saa de faae kun Skin og Skygge.

Af Konge-Stammen ret udvalgt
Er **Christian** til Kronen kaldt
Den **Ottende** med Ære,
Han salves i Guds Navn i Dag,
O gid vor Gud til Velbehag
Han Danmarks Krone bære!
Gudsfrygt, Viisdom,
Held og Lykke, Kronen smykke,
Som de rene,
Som de rette Ædelstene!

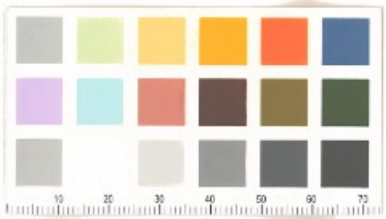

Gud! giv Ham Hjerte for de Smaa,
Og lad Ham viselig forstaae
I Pagt med Dig at træde!
Hans Fjender skjule Du med Skam,
Mens Kronen blomstrer over Ham,
Til gamle Danmarks Glæde!
Oplyst, glandsfuld,
Stærk som Egen, alderstegen,
Gid Han ligne
Dem, Du kjærligst lod velsigne.

Og naar Han er af Dage mæt,
Lad Konger af Hans Art og Æt
For Riget længe raade,
Saa vore Børn i allen Stund
Maae glæde sig af Hjertens Grund
Ved Konger af Guds Naade!
Danmarks Lovsal
Høit sig fryde, trindt gjenlyde,
Tider mange,
Sødt af Folkets Takkesange!

Og Kongen med Hans Vennekiv,
Som er ei blot for dette Liv
Blandt de til Kronen Kaldte,
Giv dem, naar Verdens Glands forgaaer,
I Evighedens Gyldenaar
Og Deel med de Udvaldte!
Kostbar, soelklar,
Fuld af Ære, let at bære,
Er den Krone,
Som skal straale for Din Throne!

Mel. Guds Godhed ville vi prise.

Guds Godhed vil vi prise,
For dem i Kongestand,
Som milde og retvise
Har thronet i vort Land;
Thi ene Herrens Haand
Saa vidt og dybt kan række,
Som Floder og som Bække
At lede Kongers Aand.

Gud salve selv vor Konning,
Alt efter Godhed sin,
Og saa vor fromme Dronning,
Med Glædens Olje fin!
Da blive de som Regn
For Græs i slagne Enge,
Som Dugg i Dal og Bænge,
I Daners Himmelegn.

Da skal Guds Lampe brænde
For Kongen Nat og Dag;
Da skal til lystig Ende
Udføres al hans Sag;
Da skal ved Kongens Magt
Hoffærdighed nedbøies,
Og Ydmyghed ophøies,
Som Herren haver sagt.
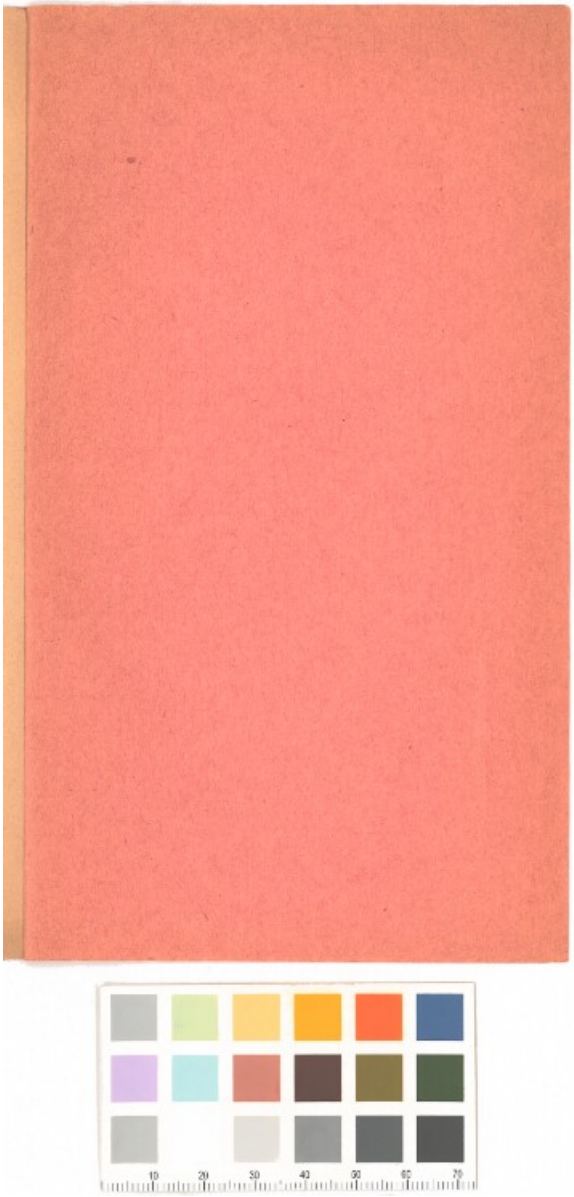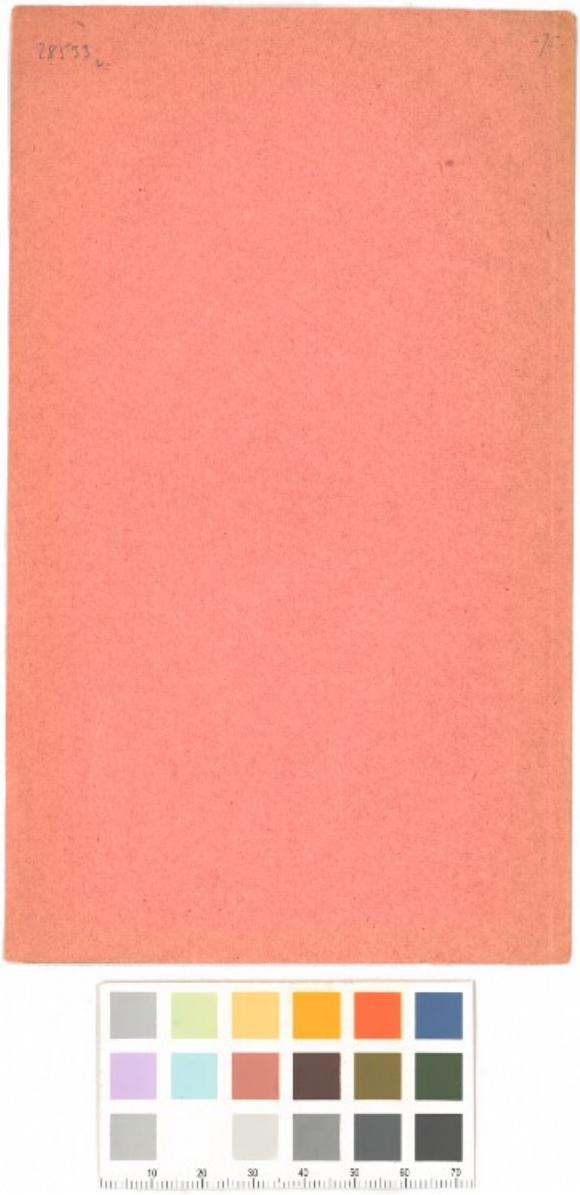
Ja, over Kongens Isse
Skal svæve Visdoms Aand,
Og lægge Kraft tilvisse
I Kongens Mund og Haand;
Da skal fra Kongens Gaard,
Til Fryd og evigt Minde,
I Jesu Navn oprinde
Et lystigt Gyldenaar!